

Any de la fe

1

Introducció

Explicació de la Carta Apostòlica “Porta Fidei” de Benet XVI, en què es convoca l’Any de la Fe”

1. La fe és el do més gran que hem rebut de Déu
2. Necessitat d’acostar-se al pou per escoltar Jesús
3. Per què un any de la fe
4. La fe ens impulsa a evangelitzar
5. El CREDO de la nostra fe
6. La professió de la fe és un acte personal i al temps comunitari
7. El Catecisme de l’Església Catòlica
8. La mirada fixa en Jesucrist, Maria i els sants
9. Any de la fe: Intensificar el testimoni de la caritat
10. Cerquem la fe

La fe és el do més gran que hem rebut de Déu

- «La porta de la fe» (cf. Ac 14,27), que **introdueix en la vida de comunió amb Déu** i permet **l'entrada a la seva Església**, està sempre oberta per a nosaltres. Es passa aquest llindar **quan la paraula de Déu s'anuncia i el cor es deixa plasmar per la gràcia** que transforma. Travessar aquesta porta suposa emprendre **un camí que dura tota la vida**. Aquest camí **comença amb el baptisme** (cf. Rm 6,4), amb el qual podem anomenar Déu amb el nom de Pare, i es conclou amb el pas de la mort a la vida eterna, fruit de la resurrecció del Senyor Jesús que, amb el do de l'Esperit Sant, ha volgut unir en la seva mateixa glòria tots aquells que creuen en ell (cf. Jn 17,22).
- La fe és el do més gran que hem rebut de Déu.
- La vida eterna consisteix en creure en Jesús, l'enviat de Déu.
- Cal, doncs, que els batejats redescobrim el camí de la fe.
- Així s'il·luminarà l'alegria i l'entusiasme renovat de la nostra trobada amb Crist.

Una fita històrica

- Ara fa **50 anys** que es va inaugurar el **Concili Vaticà II**.
- L'11 d'octubre del 1962, el Papa **Joan XXIII** li donava el tret de sortida.
- El concili del nostre temps. El concili que, mantenint íntegra la fe l'ha posat al dia, amb un llenguatge més intel·ligible al món d'avui.
- Avui, a Roma, representants de tots els bisbes del món, celebren aquest cinquantè aniversari, amb el **Sínode dedicat a la "Nova evangelització"**.
- **Tota l'Església estem convocats** a unir-nos a aquesta celebració que ens disposa a viure amb profunditat aquest any de la fe.

Una pregària

Senyor, crec, però augmenta la meva fe.

Jo crec que tu ets el Messies que havia de venir al món.

Necessitat d'acostar-se al pou per escoltar Jesús

“Passa avui ben sovint que els cristians... continuen considerant la fe com un pressupòsit obvi de la vida comuna. De fet, aquest pressupòsit no sols no apareix com a tal, sinó que fins i tot ben sovint és negat. Mentre que en el passat era possible reconèixer un teixit cultural unitari, àmpliament acceptat en la seva referència al contingut de la fe i als valors inspirats per ella, avui no sembla que sigui ja així en amplis sectors de la societat, a causa d'una crisi profunda de fe que afecta moltes persones.” (PF 2)

- Com la samaritana, també l'home actual pot sentir novament la **necessitat d'acostar-se al pou per escoltar Jesús**, que invita a creure en ell i a extreure l'aigua viva que brolla de la seva font (cf. Jn 4,14).
- Hem de **descobrir novament el gust d'alimentar-nos amb la paraula** de Déu, transmesa fidelment per l'Església, i amb el Pa de la vida, donat com a aliment a tots els qui són els seus deixebles (cf. Jn 6,51).
- En efecte, l'ensenyament de Jesús ressona encara avui amb la mateixa força: **«No us heu d'afanyar tant per l'aliment que es fa malbé, sinó pel que dura i dona vida eterna»** (Jn 6,27).
- «L'obra que Déu vol és aquesta: que **cregueu en aquell que ell ha enviat»** (Jn 6,29). Creure en Jesucrist és, per tant, el camí per a poder arribar de manera definitiva a la Salvació.

Una fita històrica

- Ara fa **20 anys** que es va publicar el **Catecisme de l'Església Catòlica**. Era el desembre de 1992. Havia estat una decisió del Concili Vaticà II. Trenta anys de preparació, per mostrar els continguts de la fe
- Volia ser un resum autoritzat de la nostra fe cristiana. És el que se'n diu el “dipòsit de la fe”, que l'Església ha rebut i ha de conservar íntegra, i que, al mateix temps, té la missió de transmetre de forma intel·ligible als homes i dones de tots els temps.

Una pregària

Senyor, ajuda'ns a entendre i a viure el que tu ens has dit i l'Església ens ha transmès.

Per què un any de la fe

- “A la llum de tot això, he decidit convocar un Any de la fe. Començarà **l’11 d’octubre de 2012**, en el cinquantè aniversari de l’obertura del concili Vaticà II, i acabarà en la solemnitat de **Jesucrist, rei de l’univers, el 24 de novembre de 2013**. En la data d’11 d’octubre de 2012 se celebraran també els vint anys de la publicació del Catecisme de l’Església catòlica promulgat pel meu predecessor, el beat papa Joan Pau II, amb la intenció de mostrar a tots els fidels la força i la bellesa de la fe. Aquest document, autèntic fruit del concili Vaticà II, va ser demanat pel Sínode Extraordinari dels Bisbes de 1985 com a instrument al servei de la catequesi, i es va fer gràcies a la col·laboració de tot l’episcopat de l’Església catòlica.
- I precisament he convocat **l’Assemblea General del Sínode dels Bisbes, al mes d’octubre de 2012**, sobre el tema de «**La nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana**». Per introduir tot el cos eclesial en un temps de reflexió i redescobriments de la fe.”

Una fita històrica

- **Pau VI** va proclamar **un any de la fe semblant el 1967**, per a commemorar el martiri dels apòstols Pere i Pau en el dinovè centenari del seu testimoniatge suprem.
- Pensava que d’aquesta manera **tota l’Església** podria adquirir una «consciència exacta de la seva fe, per a **reanimar-la, per a purificar-la, per a confirmar-la i per a confessar-la**».
- Per Pau VI, fou com una «conseqüència i exigència postconciliar», conscient de les greus dificultats del temps. Que els textos deixats en herència pels Pares conciliaris, «no perdin el seu valor ni el seu esplendor. Cal llegir-los de manera apropiada i que siguin coneguts i assimilats com a textos qualificats i normatius del Magisteri, dins la tradició de l’Església. Sento més que mai el deure d’indicar el Concili com la gran gràcia de què l’Església s’ha beneficiat en el segle XX.» (Joan Pau II)

Una pregària:

Feu, Senyor, que senti el goig de ser membre viu de l’Església, a través de la qual he rebut el gran do de la fe.

La fe ens impulsa a evangelitzar

- «Caritas Christi urget nos» (2Co 5,14): és l'amor de Crist allò que omple els nostres cors i ens impulsa a evangelitzar. Avui, com ahir, ell ens envia pels camins del món per a proclamar el seu evangeli a tots els pobles de la terra (cf. Mt 28,19). Amb el seu amor, Jesucrist atreu cap a ell els homes de cada generació: en tot temps convoca l'Església i li confia l'anunci de l'evangeli, amb un manament que és sempre nou. Per això, també avui és necessari un compromís eclesial més convençut en favor d'una nova evangelització **per a redescobrir l'alegria de creure i tornar a trobar l'entusiasme de comunicar la fe.**
- La fe **creix quan es viu com a experiència d'un amor** que es rep i es comunica com a experiència de gràcia i de goig.
- Ens fa fecunds, perquè **eixampla el cor** en l'esperança i permet donar un testimoniatge eficaç: en efecte, obre el cor i la ment dels qui escolten per a acollir la invitació del Senyor a acceptar la seva Paraula per a ser els seus deixebles. Com afirma sant Agustí, "els creients «s'enforfeixen creient».
- Així, la fe només creix i s'enforfeix creient; no hi ha cap altra possibilitat per a posseir la certesa sobre la pròpia vida que abandonar-se, en un in crescendo continuat, a les mans d'un amor que s'experimenta sempre més gran perquè té el seu origen en Déu.

L'any de la fe

- Aquest any caldrà intensificar la reflexió sobre la fe per a ajudar tots els creients en Crist perquè la seva adhesió a l'evangeli sigui **més conscient i vigorosa.**
- Tindrem **l'oportunitat de confessar la fe en el Senyor ressuscitat** a les nostres **catedrals i esglésies** d'arreu del món; a les nostres **cases** i amb les nostres **famílies.**
- Perquè cadascú senti amb força l'exigència **de conèixer i transmetre** millor a les generacions futures **la fe de sempre.**
- Totes les comunitats trobaran la manera de **professar públicament el Credo.**

Una pregària

Jo crec en Vós, mon Déu... vivent, misteriós, ben a prop meu.

El CREDO de la nostra fe

- **Redescobrir els continguts de la fe** professada, celebrada, viscuda i resada, i reflexionar sobre el mateix acte amb què es creu, és un compromís que tot creient ha de fer seu, sobretot en aquest Any.
- No és casualitat que **els cristians, en els primers segles, estiguessin obligats a aprendre de memòria el Credo**. Això els servia com a **oració quotidiana** per a no oblidar el compromís assumit amb el baptisme. Sant Agustí, diu: «El símbol del misteri sacrosant que vau rebre tots alhora i que avui heu recitat d'un en un, no és altra cosa que les paraules en què se sosté sòlidament la fe de l'Església, la nostra mare, sobre la base incommovible que és Crist, el Senyor. [...] Vau rebre i vau recitar quelcom **que heu de retenir sempre en la vostra ment i cor i repetir al vostre llit**; quelcom sobre el que heu de pensar quan sou al carrer i que no heu d'oblidar ni quan mengeu, de manera que, fins i tot quan dormiu corporalment, vigileu amb el cor.».
- Hi ha una unitat profunda entre l'acte amb què es creu i els continguts als quals donem el nostre assentiment. L'apòstol Pau escriu: «amb el cor es creu i amb els llavis es professa»
- **El cor indica** que el primer acte amb què s'arriba a la fe és el do de Déu i l'acció de la gràcia que i transforma la persona.
- **Professar amb la boca indica** que la fe implica un **testimoniatge i un compromís públic**. El cristià no pot pensar mai que creure és un fet privat. La fe és decidir-se a estar amb el Senyor per a viure amb ell. I aquest «estar amb ell» ens porta a comprendre les raons per les quals es creu.
- La fe, precisament perquè **és un acte de la llibertat, exigeix també la responsabilitat social del que es creu**. L'Església, el dia de Pentecosta mostra amb tota evidència aquesta dimensió pública del creure i de l'anunciar a tots sense temor la pròpia fe. És el do de l'Esperit Sant el que capacita per a la missió i enforteix el nostre testimoniatge, fent-lo franc i valerós.

Una pregària

Senyor, ajuda'm a creure i a donar testimoni d'aquesta fe, al carrer, a casa i sempre.

La professió de la fe és un acte personal i al temps comunitari

- En efecte, el primer subjecte de la fe és l'Església. En la fe de la comunitat cristiana cadascú rep el baptisme, signe eficaç de l'entrada al poble dels creients per a aconseguir la Salvació. Com afirma el Catecisme de l'Església catòlica: «**“Crec”**: és la fe de l'Església professada **personalment** per cada creient, sobretot en el moment del baptisme. **“Creiem”**: és la fe de l'Església confessada pels bisbes reunits en Concili o, més generalment, per l'assemblea litúrgica dels creients. **“Crec”**: és també l'Església, Mare nostra, que respon a Déu amb la seva fe i ens ensenya a dir: “Jo crec”, “Nosaltres creiem”..»
- **El coneixement dels continguts de la fe** és essencial per a donar l'assentiment propi, és a dir, per a adherir-se plenament amb la intel·ligència i la voluntat al que proposa l'Església. **El coneixement de la fe introdueix en la totalitat del misteri salvador revelat per Déu.** L'assentiment que es presta implica per tant que, quan es creu, **s'accepta lliurement tot el misteri de la fe**, ja que qui garanteix la seva veritat és Déu mateix que es revela i fa conèixer el seu misteri d'amor.
- D'altra banda, no podem oblidar que **algunes persones** del nostre context cultural, encara que no reconeixen en ells el do de la fe, **cerquen amb sinceritat** el sentit últim i la veritat definitiva de la seva existència i del món. Aquesta recerca és un autèntic «**preàmbul**» de la fe, perquè porta les persones pel camí que condueix al misteri de Déu. **La mateixa raó de l'home**, en efecte, porta inscrita l'exigència d'allò que val i roman sempre». **Aquesta exigència constitueix una invitació permanent**, inscrita indeleblement en el cor humà, a posar-se en camí per trobar aquell que no cercaríem si no hagués ja vingut. La fe ens invita i ens obre totalment a aquest encontre.

Una pregària

“Deu-me la fe dels meus pares.. potser el que em manca a mi”.

El Catecisme de l'Església Catòlica

- Per a accedir a un **coneixement sistemàtic del contingut de la fe**, es pot trobar en el Catecisme de l'Església catòlica un subsidi preciós i indispensable. És **un dels fruits més importants del concili Vaticà II**. ... el beat Joan Pau II escrivia: «Aquest Catecisme aportarà una contribució molt important a l'obra de renovació de tota la vida eclesial [...]. El reconec com un **instrument vàlid i autoritzat al servei de la comunió eclesial i norma segura per a l'ensenyament de la fe.**»
- Precisament en aquest horitzó, **l'Any de la fe haurà d'expressar un compromís unànim** per a redescobrir i estudiar els continguts fonamentals de la fe, sintetitzats sistemàticament i orgànicament en el Catecisme de l'Església catòlica. En efecte, en ell es posa de manifest la riquesa de l'ensenyament que l'Església ha rebut, custodiat i ofert en els seus dos mil anys d'història. Des de la Sagrada Escriptura als Pares de l'Església, dels mestres de teologia als sants de tots els segles, **el Catecisme ofereix una memòria permanent de les diferents maneres com l'Església ha meditat sobre la fe i ha progressat en la doctrina, per donar certesa als creients en la seva vida de fe.**
- En la seva mateixa **estructura**, el Catecisme de l'Església catòlica presenta el desenvolupament de la fe fins a abordar els grans temes de la vida quotidiana. A través de les seves pàgines es descobreix que **tot el que es presenta no és una teoria, sinó la trobada amb una Persona que viu a l'Església**. A la **professió de fe**, de fet, segueix l'explicació de la **vida sacramental**, en la qual Crist és present i actua, i continua la construcció de la seva Església. Sense la litúrgia i els sacraments, la professió de fe no tindria eficàcia, perquè no tindria la gràcia que sosté el testimoni dels cristians. De la mateixa manera, l'ensenyament del Catecisme sobre la **vida moral adquireix sentit ple quan es posa en relació amb la fe, la litúrgia i la pregària**.
- El Catecisme de l'Església catòlica podrà ser en aquest Any un veritable **instrument de suport a la fe**, especialment per als qui es preocupen per la formació dels cristians, tan important en el nostre context cultural. La fe està sotmesa, més que no pas en el passat, a una sèrie d'interrogants que provenen d'un canvi de mentalitat que, sobretot avui, redueix l'àmbit de les certeses racionals als dels èxits científics i tecnològics. Però l'Església mai no ha tingut por de mostrar com entre la fe i la ciència vertadera no pot haver-hi cap conflicte, perquè ambdues, encara que per camins diferents, tendeixen a la veritat.

Una pregària

“Senyor, crec fermament tot el que heu revelat i l'Església ens ensenya”.

La mirada fixa en Jesucrist, Maria i els sants

- Serà decisiu aquest Any tornar a **recórrer la història de la nostra fe**, amb el misteri de la confluència de **la santedat i el pecat**. La primera posa en relleu la contribució que els homes i les dones han fet per al creixement de les comunitats a través de la seva vida, el segon ha de suscitar en cadascú **un acte de conversió sincer, a fi d'experimentar la misericòrdia del Pare que surt a l'encontre de tots**.
- Durant aquest temps, tindrem la **mirada fixa en Jesucrist**, «el capdavanter de la fe i el qui la porta a la plenitud» en ell troben el compliment tots els afanyos i els anhels del cor humà. L'alegria de l'amor, la resposta al drama del sofriment i el dolor, la força del perdó davant l'ofensa rebuda i la victòria de la vida davant el buit de la mort...En ell, mort i ressuscitat, s'il·luminen els exemples de fe dels últims 2000 anys de la nostra història de Salvació.
- Per la fe, **Maria** acollí la paraula de l'Àngel i cregué. En la visita a Isabel entonà el càntic a l'Omnipotent per les meravelles que féu en ella. Amb goig i tremolor infantà el seu fill únic, mantenint intacta la virginitat. Amb Josep, portà Jesús a Egipte. Seguí el Senyor i va romandre amb ell fins al Calvari. Amb fe, Maria va assaborir els fruits de la resurrecció de Jesús i, guardant els records en el seu cor, els va transmetre als Dotze, reunits amb ella al Cenacle per a rebre l'Esperit Sant.
- Per la fe, els **Apòstols** ho van deixar tot per seguir Jesús. Van creure en les paraules amb què anunciava el regne de Déu. Van viure en comunió de vida amb Jesús, que els instruïa, deixant-los una nova regla de vida. Per la fe, portaren a tot el món l'evangeli a tota criatura i, sense cap temor, van anunciar a tothom l'alegria de la resurrecció.
- Per la fe, els **deixebles** van formar la primera comunitat reunida entorn de l'ensenyament dels Apòstols, la pregària i la celebració de l'eucaristia, posant en comú tots els seus béns per a atendre els germans. Per la fe, els màrtirs van entregar la seva vida com a testimoniatge de la veritat de l'evangeli, que els havia transformat i fet capaços de perdonar el seus perseguidors.
- Per la fe, **homes i dones han consagrat** la seva vida a Crist, deixant-ho tot per a viure en la senzillesa evangèlica l'obediència, la pobresa i la castedat.. Per la fe, **molts cristians** han promogut accions en favor de la justícia, seguint el Senyor, que ha vingut a proclamar l'alliberament dels oprimits i un any de gràcia per a tothom. Per la fe, **homes i dones de tota edat**, els noms dels quals estan escrits en el llibre de la vida, han confessat la bellesa de seguir el Senyor a la família, a la feina, en la vida pública i en l'exercici dels carismes i ministeris que els confiaven.
- **També nosaltres vivim per la fe**: per al reconeixement viu del Senyor Jesús, present en les nostres vides i en la història.

Una pregària: Gràcies, Senyor, pel do de la fe.

Any de la fe: Intensificar el testimoni de la caritat

- L'Any de la fe serà també una bona oportunitat per a intensificar el testimoniatge de la caritat. Amb paraules fortes —que sempre afecten els cristians—, l'apòstol Jaume diu: **«De què servirà, germans meus, que algú digui que té fe si no ho demostra amb les obres?»** ¿Pot salvar-lo aquesta fe? Si un germà o una germana no tenen vestits i els falta l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres els diu: “Aneu-vos-en en pau, abrigueu-vos bé i alimenteu-vos”, però no els dóna allò que el seu cos necessita, de què serviran aquestes paraules? Així passa amb la fe: si no es demostra amb les obres, la fe tota sola és morta.
- **La fe sense l'amor no dóna fruit**, i l'amor sense fe seria un sentiment constantment a mercè del dubte. La fe i l'amor es necessiten; l'una permet a l'altre continuar el seu camí.
- En efecte, **molts cristians dediquen les seves vides amb amor** a qui està sol, marginat o exclòs, com el primer a qui cal atendre i el més important a qui cal socórrer, perquè precisament en ell es reflecteix el rostre de Crist. **Gràcies a la fe podem reconèixer en els qui demanen el nostre amor el rostre del Senyor ressuscitat.** «Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi»
- És la fe allò que ens permet reconèixer Crist, i és el seu amor mateix allò que impulsa a socórrer-lo cada cop que es fa el nostre proïme en el camí de la vida. **Sostinguts per la fe, mirem amb esperança el nostre compromís en el món,** esperant «un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia».

Una pregària

Jesús, et vull estimar: Fes-me veure el teu rostre en el rostre del germà.

Un cant

Tu ets el nostre Déu, Salvador! volem seguir els teus camins: som aquí, Senyor!

Cerquem la fe

- L'apòstol Pau va demanar al deixeble Timoteu que «cerqués la fe» **amb la mateixa constància que quan era nen.**
- Escoltem aquesta invitació com adreçada a cadascun de nosaltres, perquè ningú no es torni peresós en la fe. Ella és la **companya de vida** que ens permet distingir amb **ulls sempre nous** les meravelles que Déu fa per nosaltres.
- Intentant percebre els signes dels temps en la història actual, **ens compromet a cadascú** a convertir-nos en un signe viu de la presència de Crist ressuscitat en el món. **Allò que el món necessita avui de manera especial** és el testimoniatge creïble dels qui, il·luminats en la ment i el cor per la Paraula del Senyor, són capaços d'obrir el cor i la ment de molts al desig de Déu i de la vida veritable, aquella que no té fi.
- Que aquest **Any de la fe faci cada cop més forta la relació amb Crist**, el Senyor, perquè només en ell tenim la certesa per a mirar el futur i la garantia d'un amor autèntic i durador.
- Les paraules de l'apòstol Pere projecten un últim raig de llum sobre la fe: «**Tot això us dóna una gran alegria**, ni que ara necessàriament us hagin d'entristir per poc temps proves de tota mena; perquè si l'or, que es fa malbé, és provat al foc, la vostra fe, molt més preciosa que l'or, també ha de ser provada, i així es farà mereixedora de lloança, glòria i honor el dia que Jesucrist es revelarà.
- Vosaltres l'estimeu encara que no l'heu vist, i ara, **sense veure'l, creieu en ell. I teniu una alegria tan gloriosa que no hi ha paraules per a expressar-la.** La vida dels cristians coneix l'experiència de l'alegria i el sofriment. Les proves de la vida, alhora que permeten comprendre el misteri de la Creu i participar en els sofriments de Crist, són preludi de l'alegria i l'esperança a què condueix la fe: «Quan sóc feble és quan sóc realment fort»
- Nosaltres creiem amb certesa ferma que **el Senyor Jesús ha vençut el mal i la mort.** Amb aquesta confiança segura ens encomanem a ell: present entre nosaltres, venç el poder del maligne.
- Confiam a la Mare de Déu, proclamada «feliç perquè ha cregut» aquest temps de gràcia.

Una pregària:

- Senyor, feu que compregui. Victòria és la nostra fe, la fe d'un poble de batejats.

**15 minuts abans de la missa de cada dia
(entre 3 i 5 dies per setmana) Esquema per tot l'any**

Dies introductoris: Explicar el "Porta Fidei"

Des de l'11 d'octubre al final d'octubre 2012

Crec en Déu Pare totpoderós, creador del cel i de la Terra.

Mes de novembre, fins a l'Advent.

I en Jesucrist, únic Fill, el nostre Senyor (L'esperat, el Messies ...)

Dues setmanes d'Advent

Fou concebut per obra de l'Esperit Sant.

Tercera i quarta setmana d'Advent.

Nasqué de santa Maria Verge (Maria)

Nadal

Alguns aspectes de la vida pública de Jesús

Setmanes del Temps Ordinari abans de quaresma

Patí sota el poder de Ponç Pilat. Fou crucificat, mort i sepultat, davallà als inferns.

Quaresma

Ressuscità el tercer dia d'entre els morts, se'n pujà al cel, seu a la dreta del Pare Totpoderós. Des d'allí ha de venir a judicar els vius i morts.

Pasqua fins una setmana abans de l'Ascensió

Crec en l'Esperit Sant

Des d'una setmana abans de l'Ascensió a Pentecosta

La santa Mare Església catòlica, la comunió dels sants, el perdó dels pecats, la resurrecció de la carn i la vida eterna.

Des de Pentecosta fins a finals de juny

Altres Misteris de la nostra fe: Els sagraments

Juliol i meitat d'agost

La vida en Crist, l'estil de vida del Senyor. Els manaments

Meitat d'agost i setembre

L'oració, com a porta de la fe, clima - atmosfera del cristià.

Octubre

Els testimonis de la fe (sants i màrtirs)

Novembre fins la festa de Crist Rei (24-11), Beatificació dels màrtirs espanyols.